

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Lutetiam proficiscitur. Cap. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

continerent à recta fide alienum, nominatim improbare non audebant. Recitata sententia, cum honorifice tractatum ab se Ignatiū putarent iudices; ille vero suis rebus è conscientia apprimè confidens, vehemēter indoluit, ab ijs quos verè & Catholicè fidei tutores ac præfides agnoscebat, nullo in suis neque dictis, neq; scriptis deprehenso vitio, tamē in re tanta tāq; necessaria sibi silentiū imponi; atq; iter ad excolēdos ac pro viribus adiuuādos homines impediti. Quæ ipsa res inclinatum iā ante animum eius impulit, vti satius iudicaret ex hisce difficultatibus, quas in Hispania obijci sibi subinde videbat, ad scholas Parisienses in Galliā vltro sese transferre: vbi tum ob suam nouitatē, & eius linguæ inscitiam sibi minus interim negotij putabat fore, tū propter illius academiæ celebritatem atq; frequentiam, non defuturos deinde quos ad suum institutum, atque ad Apostolica vestigia sectanda perliceret.

Lutetiam proficiscitur.

Cap. XVIII.

Et

ET quoniam ad iter adeo longin-
 quum & anceps, non idem erat so-
 cius animus; atque etiam, vt maxime in-
 columes eò peruenissent, incertum e-
 rat, apud ignotas nationes quam copi-
 am in studijs litterarum degēdi essent
 habituri; communicato cum ijs consi-
 lio statuit Ignatius antecedere solus i-
 pse Lutetiam: & si quidem res faculta-
 tem habitura videtur, vt eos ibidem
 alere possit, ipsos euocare per litteras;
 sin minus, tota de re facere certiores;
 vt quamquam diuersis locis, eadem ta-
 men coniunctione animorum, emen-
 so interim philosophiæ ac Theologiæ
 curriculo, intermissam ad tempus cō-
 suetudinem Deo volente deinde repe-
 terent. Rebus igitur ita compositis,
 quamquam è præcipua Salmanticensi
 nobilitate multis ægre ferentibus, ac
 maiorem in modum renitentibus, vi-
 gesimo circiter die quā è custodia exie-
 rat, in viam se dedit Ignatius, onustum
 libris a seilum præ se agens; ac Barcino-
 nem deuenit. Hic vero, vt inter vete-
 res amicos ac familiares, omni ope cer-
 tandum illi fuit, vt se à lacrymis atq; à
 com.

complexu carorum auelleret etiam atque etiam deprecantium, ne patriam cum externa regione mutaret, neu fe tali tempore in manifestum vitæ periculum vltro dmitteret. Vigebat adhuc bellum inter Hispanos Gallosq; & circa regni vtriusque præcipue limites infesta latrocinij loca, & recentes multorum cædes ad metum proponebantur. Sed ille nec terrore, nec precibus de suscepto consilio demoueri se passus, certè illud recusare non potuit, quominus tum ad sumptus itineris, tum ad necessaria Parisijs comparanda, nûmorum aliquid partim in numerato, partim in nominib⁹ ab Elisabetha Rossella, & alijs quibusdam amicis acciperet. Quibus ille subsidijs, ac præcipue diuinæ bonitatis ope munitus, hyeme summa, pedibus, vt solebat, nullo duce vel comite inde profectus est sub initium anni M. DXXVIII. cumque Ianuarium totum in itinere posuisset, Februario mense Lutetiam sospes introijt. Ibi, quod ad studia pertinet, respiciens perexiguum præteriti temporis fructum, rationibus suis accuratè subductis, ad
Dei

Dei gloriam statuit in litteras toto pe-
ctore incumbere. cumque experiendo
iam cognouisset, eam esse humanæ
mētis imbecillitatem, vt in plura vno
eodemque tempore vix atque agrè suf-
ficiat, dānata priore festinatione, post
hac, compendijs omissis, regia via pro-
cedere, & studiorum suorum nouum
initium ordiri decreuit. Igitur ad Mō-
tis acuti collegium itare quotidie, ibi-
que inter procacium puerorū greges,
matura iam ætate vir, grammaticæ ru-
dimenta repetere non dedignatus est.
Simul etiam de stato precationis tem-
pore, & vexatione corpusculi, quo pl^u
otij ac virium studio superesset, mul-
tū imminuit, sic tamen, vt illa præci-
pue tria numquam omiserit: primum,
vt quotidie sacrificio Missæ religiose
interesset: alterum, vt octauo quoque
die post pœnitentiæ sacramentum cæ-
lesti pane sese reficeret: extremum, vt
bis quotidie sua eius diei dicta, facta,
cogitata quàm diligētissime recogno-
sceret; conferensque hodiernum cum
hesterno die, hebdomadam cum heb-
domada, mensēque cum mēse; suos
in

in

in spiritu vel progressus, vel regressus perquam accurate exploraret atque perpenderet. Procuracionem quoque alienae salutis, & institutam consuetudinem agendi cum proximis, tantisper dum litteris, ac praesertim philosophiae vacaret, aliqua ex parte remisit, nunquam tamen omnino deposuit.

Extrema inopia incommoda superat.

Cap. XIX.

IAm vero, satis usu ipso edoctus, quantum detrimentum studiis afferat mendicitas, & cura tolerandae in singulos dies vitae; & nihilominus optans Christi Domini & Apostolorum exemplo nihil prorsus in hoc saeculo possidere; piorum benignitate ac facultatibus totam rem ita moderari constituit, ut neque in diem, ut antea, precario victitaret, & nihil idcirco de voluntariae paupertatis proposito meritoque deperderet. Sed ea res primis utique mensibus minime cessit illi e sententia. Cum enim sese in Hispanorum aliquot contubernium contulisset, qui plurimi Parisiis ipso belli tempore versabantur,

&